

SEKLET

Nr 1

Lösnummer 50 öre

1956

Den stora cigarrettrevolutionen

Efter den amerikanska tidskriften "Organic Gardening and Farming" återge vi följande.

Robert Rodale.

Den ständigt ökade förbrukningen av nikotin och tjäroljor, som framkalla cancer, har uppväckt insikten om att cigarretterna äro en fiende till hälsan. Huru länge skall det dröja, innan en lika allmän avgjord insikt gör sig gällande med avseende på giftiga besprutningsmedel inom jordbruket?

Tobaksindustrien kämpar med svårigheter. Meddelanden att cigarrettrökning framkallar cancer, hjärtfel och andra skador ha spritt oro bland rökare, tobaksodlare och cigarrettfabrikanter. Cigarretten har blivit brännmärkt som ett hot för, hälsan, försäljningen avtager i butikerna, tobaksaktierna sjunka och många människor sluta alldeles att röka.

Det finns häntydningar på att anticigarrettfebern kommer att förvärras förrän den domnar av. De officiella undersökningarna om brottsligheten äro t. v. endast preliminära. De slutliga rapporterna skola säkerligen bli mera klara i tonen och torde komma att förorda, att statens och kommunernas styrelser vidtaga positiva åtgärder för att hindra cigarrettförsäljning.

Redan nu har yrkats på att tobaksfabrikanterna skola anmärka på cigarretterna att de äro hälsofarliga. New Yorks hälsovårdsnämnd har tillkännagivit att den ämnar starta ett program med varning för rökning bland barn och ungdom.

Stormen skall naturligtvis förr eller senare dala, men motståndet mot rökningen, särskilt från föräldrarnas sida skall icke upphöra.

Korteligen, Amerika genomlever nu den stora cigarrettrevolutionen, en stor förändring i vårt levnadssätt, som få människor kunnat förutsäga eller väntat. Som en flodvåg tornade sig anklagelserna hastigt upp. Det blev omöjligt att ignorera dem längre.

Förbrukningen av cigarretter utgjorde i Amerika år 1929, 122 millioner, 1940, 189 millioner och 1951, 418 millioner, en fantastisk ökning under den sista perioden.

Kunna vi även vänta en stor kemisk revolution?

Man må hoppas att även den oerhörda ökningen av jordbrukskemikalier, framför allt insektsdödan-

de medel, må se sina dar räknade. Giftsprutningsmedel ha utvecklats till en fabrikation av skyhöga berg. Ännu under 20- och 30-talen använde jordbrukarna endast några få besprutningsmedel, måttligt. Men nu vältra de kemiska fabriker ut väldiga kvantiteter gifter av allt starkare karaktär.

Nu har största delen av den föda ni köper i butikerna blivit besprutad, och er kropp får mottaga stora kvantiteter av dessa kemikalier från många olika källor. För 20 år sedan användes insektmedel nästan endast på fruktträd, numera är ni underkastad deras intagande genom nästan varje slag av föda.

Ännu kan man inte säga vad de slutliga följderna skola bli, men inom få år torde det icke bli svårt.

I få ord, vi torde komma att stupas som flugor för giftet och då torde man börja att fråga hur det där kan komma till.

Här är endast en sak att företaga sig, nämligen att på naturlig väg bekämpa insekterna. Vi måste bygga upp skötseln av jorden, giva rätt växtföljd, uppmuntra företagsamma. Men framför allt, vi måste sätta en gräns för insektsgifterna för att förebygga ett konstant införande av gifter i vår egen kropp.

"Människosläktets framtid?" kan den frågan uppväcka något intresse? Knappast synes det så, tyvärr. Men frågan är utomordentligt viktig. Visserligen har man börjat att diskutera om huruvida maten skall räcka till. Men det är bara en del av frågan och inte ens den viktigaste. Men hela frågan borde tränga sig fram i vår tid, särskilt därför att den tid som är och den som närmast kommer ställer utomordentliga krav på den mänsklighet som nu lever. Vi upprepa det ännu en gång: På nu levande släkte och närmast kommande ställas utomordentliga anspråk såsom aldrig förr. Frågan blir alltså åtminstone delvis den. *Kan detta och närmast kommande släkte uppfylla histori-*

Själslivets våglängder

Gamla kunskaper med ny bevisning

av

Kyrkoherde emr. V. VALLBERG.

I mina skrifter liksom här i Seklet har jag i olika former talat om strålningsfenomen och våglängder. På flera ställen har jag också omnämnt olika instrument, med vilka våglängder blivit mätta, våglängder av alla möjliga slag. Härvid har jag särskilt redogjort för kännedomen om dessa fenomen sedan forntiden genom slagrutan och pendeln. I "Frenologisk Psykologi", sid. 27, "Frenologien och strålningen" har jag visat huru olika delar av hjärnan ge olika pendelformer. I "Intelligensmätningar" har jag visat att själskrafterna ge olika starka pendelutslag. I själva verket gäller detta inte endast "intelligens och intuition" utan de olika hjärncentra. I "Den eteriska strålningen" sid. 27 har jag redogjort för en av en läkare *Boyd* uppfunnen "emanometer", vilken registrerade strålningen från homeopatiska mediciner ända upp till 10,000 potensen. Olika homeopatiska medel ge olika pendelutslag, även de allra högsta potenser, som enligt läkar-"vetenskapen" inte innehålla mer materia än vad som kan fångas upp i ett glas vatten ur Storsjön, sen man hållt dit en kaffekopp av ämnet. Ja, si så immaterialistisk är i själva

verket tillvaron! Det finns något annat än materia, och det är detta andra som är det verkliga. Materien är endast en förgrovd form av tillvaron, en form, inom vilken vi vistas en liten tid.

Genom en del kristna tidningar har gått en uppsats om en vetenskapsmans i Amerika förmåga att genom ett instrument mäta hjärnans våglängder samt försök, som han tillsammans med några andra verkställde med avseende på sådana våglängder. Vi låta honom själv berätta.

"Jag var övertygad ateist. Jag trodde att Gud endast fanns i de s. k. troendes fantasi, att han var ett resultat av inbillning och skrock. Det föll mig aldrig in att tro på en levande, allvetande och kärleksfull Gud.

I vårt vetenskapliga arbete kom vi att göra uppseendeväckande undersökningar av människohjärnans verksamhet. Vi konstaterade att hjärnan i stort sett fungerar som en radiosändarestation. Vi försökte att finna dess våglängd, och vi fann den, ja, vi fann mycket mer, fann människohjärnans våglängdsskala. Innanför dess gränser fanns det plats för varje enskild våglängd, och de skilde sig klarare från varandra än någonsin fingertvtryck kan göra det.

Den tanken kom då till mig, jag kunde inte hjälpa det: När vi vetenskapsmän av i dag kan mäta människohjärnans verksamhet, skulle då inte Gud — om han nu finns — kunna registrera våra tankar?

Det intresserade oss att göra ett experiment för att få veta vad som sker i hjärnan, när människan dör. Vi valde en kvinna som vårt försöksobjekt. Hon var troende och vi visste att hon snart skulle dö. Utan att hon hade en aning om det, satte vi upp de vetenskapliga instrument, som vi behövde för experiment, i rummet intill henne, så att vi utan hennes vetskap, kunde bevittna hennes sista stunder. Vi var fem framstående vetenskapsmän, som med intresse väntade på vad som skulle ske. Ingen av oss var troende och jag var den hårdaste

Forts. å sid. 2, spalt 2.

Forts. å sid. 2 spalt 1.

Människosläktets framtid

ens krav? Om jordens statsmän och folkens ledare, en för alla och alla för en, uppställde denna fråga såsom den stora livsfrågan, då skulle det ske en hel del omstörtning både i folkens förhållanden till varandra samt i staternas inre liv.

Den uppställda frågan är dock den fråga, som nutiden minst av allt vill allvarligt och ingående diskutera, det må nu gälla världsliga och andliga ledare eller de stora folkskikten. År 1947 utgav jag en skrift "Kan människosläktet fortleva? — Diskussionsproblem". (Litteraturförlaget, 2:50). Eftersom frågan uppställdes såsom "diskussionsproblem", så avsågs det att uppväcka eftertanke och självprovning. Man kan

och mest gudsföraktande av oss alla."

Hans namn är N. J. Stovell, en av USA:s främsta vetenskapsmän. Vi finna av det ovanstående, att de kunde mäta icke blott själskraften i allmänhet utan även strålningen från olika delar av hjärnan, det-samma, som jag funnit med pendeln som instrument. Ett instrument kan ju bli exaktare, men att människan själv kan vara instrumentet är på visst sätt värdefullare. Här har nu också frenologien fått sin upprättelse gent emot den sig själv stympande vetenskapen, som förnekar allt som erfordrar kombination och utomvärldslig tanke. — En ingenjör *Kellström* har i Göteborg haft en undersökning och behandling genom en elektromagnetisk apparat, med vilken han mätte strålkraften från hjärnans olika delar enligt frenologiska grunder. Enligt de utslag, som därvid erhöles medels en visare, skedde behandlingen. — Vid mitten av förra århundradet gavs under hypnos tusenfaldiga bevis genom strålningen från de olika delarna av huvudet, att den frenologiska indelningen av de olika hjärncentra var riktig. Det var förnämligast i England man sysslade därmed.

"Bland vår apparatur ingick ett instrument, som mätte den döende kvinnans tankekraft. Mätaren hade 0 som mittpunkt och gick upp till 500 grader på den positiva sidan till höger och likaledes 500 grader på den negativa sidan till vänster. Tidigare hade vi mätt en av USA:s största radioutsändare med detta instrument, just när ett program sändes jorden runt. Visaren på vår mätare stannade då på 9 grader på den positiva sidan.

Då den döendes sista stund närmade sig, begynte hon lova och tacka Gud. Hon bad om Guds nåd och om tillgift för alla sina fiender och försäkrade sin tro på syndernas förlåtelse i Jesu blod. Hon gladde sig, hon tackade Gud för att Han snart skulle flytta henne över från denna jämmerdal till det himmelska hemmet — till ett evigt liv med sin Befriare och Frälsare.

Vi vetenskapsmän var så gripna av allt detta att vi faktiskt nästan glömde bort våra vetenskapliga instrument. Vi såg på varandra med tårade ögon. Ja jag var så "tagen", att jag grät.

I ett nu hörde vi ett klingande ljud från vår mätare. Då vi såg på den, kunde vi knappast tro våra ögon. Den visade 500 grader i positiv riktning, och visaren sökte komma högre. Men eftersom instrumentets räckvidd inte var större, fick den lov att stanna vid det högsta registreringstalet — 500 grader. Vi såg på varandra med förundran — upprörda i vårt innersta. För första gången i mänskighetens historia hade vi mätt kraften i en troende människas bön och den var 55 gånger större än kraften i en av USA:s starkaste radiostationer.

Och ändå var vårt instrument för begränsat för att till fullo mäta den.

Hela min materialistiska världsåskådning började falla i grus. Vi var alla djupt gripna av det vi sett och upplevt som en odisputabel verklighet.

En tid därefter bestämde vi oss för att göra ett nytt prov. Denna gång var vårt objekt en gudsförnekare, som led svårt under en förödande sjukdom. Sedan vi ställt i ordning våra instrument, ordnade vi det så, att en sjuksköterska begynte diskutera med honom. Mannen sade sig vara missräknad på Gud och människor. Vi såg på vår mätare. Visaren började svänga åt den negativa sidan och då mannen började förbanna, gav också nu instrumentet ljud ifrån sig, visaren slog mot ytterkanten, 500 grader — negativt.

Vi ha nu vetenskapligt uppmätt kraften av hans onda tankar, fastslagit hatets och förbannelsens styrka. Den tanken kom allvarligt för mig: när vi vetenskapsmän kan mäta tankens innehåll och kraft, skulle då inte Gud kunna läsa våra tankar och samtidigt ta emot de budskap vår hjärna utsänder med större effektivitet än de största radioutsändare? På det sättet stod jag ansikte mot ansikte med den allvetande och allseende Guden. Min ateistiska uppfattning föll fullständigt samman. Som en ärlig vetenskapsman kunde jag ej förneka sanningen.

Nu är jag en lycklig kristen. Jag tror på Jesus Kristus såsom min frälsare.

Som vetenskapsman tror jag att den gloria, som brukar målas kring Jesu huvud, inte bara är resultat av konstnärens fantasi eller att uppfatta som en symbol. Jag tror att Kristus ägde den — från honom strålade andlig frigörande kraft. Men han önskar att också hans barn skall äga den kraften, ty innan han for upp i himmelen, sade han till sina lärjungar: "När den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft" (Apg. 1—8). Som hans barn behöva vi alla denna kraft, så att vi kunna segra i kampen mot de onda makterna."

Detta var vetenskapsmannen Stovells berättelse om vetenskapliga experiment, som han och några andra företogo. Återigen äro kristna sanningar bekräftade.

MÄNNISKOSLÄKTETS . . .

Forts. fr. sid. 1

ju tycka att det är likgiltigt vad enskilda personer eller smågrupper tänka och forska efter. Må så vara i stort sett, men det är dock inte likgiltigt huruvida tidens största spörsmål äro oss likgiltiga eller bli erkända och eftersinnade. Att ställa sig helt likgiltigt med avseende på religionen, d. v. s. vårt eget förhållande till ljusets Fader, världarnas Gud, kan det vara en likgiltig sak? Och är icke den saken likgiltig, då är det inte heller likgiltigt hur vi förhålla oss till våra

Konsten att flyga

Saga och verklighet.

Det är inte blott i de österländska sagorna om den flygande mattan eller Andersens saga om den flygande kofferten, som man möter konsten att själv kunna förflytta sig med någon slags flygning eller att kunna förflytta andra föremål på ett sätt, som upphäver tyngdlagen. Den konsten ha somliga kunnat ända in i vår tid. Den har ofta funnits hos någon "visman", d. v. s. en som utvisar någonting t. ex. ett borttappat föremål eller något tjuvgods. Det var alltså klärvoajanta personer. Dessa ha ofta tillskrivits stora förmågor, både att kunna förflytta sig själva och andra. En visman var omgiven av en hemlighetsfull nimbus. Han blev lätt ett föremål för andras fantasier. Det var inte rådligt att bli okontant med en sådan. Det fick en kopparslagaregesäll i Härnösand erfara. — Det var en sådan klarseende person, boende ett par tre mil från staden, som hade beställt en kopparkittel hos en kopparslagare i Härnösand. Gesällen, som gjorde kitteln, hånade under tiden, medan han gjorde kitteln, "trollgubben", som skulle ha den. Men det skulle han inte ha gjort. Ty när han hade kitteln färdig, så tvangs han själv av en osynlig kraft att sätta sig i kitteln och så bar det i väg till vismannen, där gesällen måste göra avbön. Detta tilldrog sig inte i forntiden utan endast för några årtionden sedan och tycks bliva trott av somliga än i dag. Men vismannen är död och förmodligen även kopparslagarna.

Sagorna och historierna ha dock en bakgrund av verklighet. Att vi

medmänniskor och till hela vårt släkte och dess högsta frågor.

I den nämnda boken ha i främsta rummet det fysiska, det moraliska och det religiösa tillståndet framdragits till diskussion. På sid. 31 har till synes mera i förbigående nämnts "hur folkökningen skall kunna regleras" samt ett svar, som vetenskapen ger, att den skall regleras genom ett serum, som ger sterilitet. En annan fråga är urvalet. De sista århundradenas tid har i allt högre grad och särskilt under de sista årtiondena befordrat det fysiskt svaga att fortleva och fortplanta sig, såväl de degenererade raserna som individerna. Här hör man vetenskapen söka boten i konstgjord befruktning — helst utomkvedsbefruktning — varigenom ett gynnsamt urval kan göras. — Bakom sådana förslag anar man en förtvivlad framtidssyn för den nuvarande utvecklingen.

Det gäller blott att uppväcka intresset för dessa spörsmål, då kunna de ej undgå diskussion. Men släktet vill ej oroas — "du dansar hellre i sidenvåd än tyder din egen gåta". Och ditt högsta intresse är "högre levnadsstandard". Ju falskare utopier, desto större anhang!

sa sig på avstånd är inget särdeles sällsynt. Att kunna till en viss grad tillfälligtvis upphäva tyngdlagen och förflytta sig oberoende av denna förekommer också en och annan gång. Att medier sväva i luften vid seanser eller att föremål sväva i luften vid sådana tillfällen är bevisat genom fotografier, som således gälla som bevis även utanför själva cirkeln. Att dylika företeelser under gångna tider betraktades som utomordentliga företeelser och omgävos med överdrivna berättelser och erhöllo sagans nimbus bör ej förvåna.

De mediumistiska gåvorna hade stor betydelse under gångna tider, särskilt för dem som ägde dem. Det kunde vara beroende på ganska obetydliga omständigheter, huruvida de bedömdes såsom himmelska gåvor eller såsom onda andars verk. Somliga blevo sålunda helgon, andra blevo brända eller på annat sätt utsatta för misshandel eller dödsdom. — Av dem, som den katolska kyrkan helgonförklarat, ha somliga kunnat sväva i luften, vilket ansetts som ett bevis på deras umgänge med himmelska makter, enligt en uppgift jag sett skulle 20 sådana fall förekommit. Sådana där icke helgonförklaring skett ha dock varit många fler. Conan Doyle omtalar ett sådant fall, då en person kunde göra sig oberoende av tyngdlagen tillfälligtvis, så att han kunde sväva ut genom ett fönster i våningen och in i ett annat. Även "trollkarlen" Houdini tycks ha ägt förmågan, eftersom han kunde hoppa över från ett flygplan till ett annat och lösgöra sig ur en kista eller en korg, som sänktes ner i havet och komma upp trots alla försiktighetsåtgärder att förebygga fusk. Det sista konststycket kan ju ej ha skett utan dematerialisation och borde ju ha väckt sensation inom "den lärda världen", men det finns saker som den världen inte vill veta om.

En annan företeelse, som naturligtvis gett upphov till sagor om flygning och förflyttelse mot vad vi kalla "naturens ordning" är det förhållandet att en person kan iakttagas på ett annat ställe än där han kroppsligen vistas. Vi skola i en annan artikel behandla denna och andra därmed sammanhängande saker, som jag för övrigt även i andra sammanhang behandlat i mina böcker.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1956
Upplaga: 20.000 ex.

N:r 1. — 1956.

Överkänslighet

En gosse om sju år blev angripen av en mycket svår astma utan att orsaken kunde upptäckas. Det fanns emellertid katt i huset och gossen hade denna hos sig i sängen. När katten bortskaffades blev gossen återställd. Det är ett numera säkert konstaterat förhållande att närheten av katt hos somliga människor framkallar astma. Astman är i allmänhet en nervös sjukdom. Katten har en magnetisk strålning, som hos somliga personer påverkar det centrum, från vilket andningsnerven utgår. När således andningsnerven ej fungerar riktigt, så uppstår astma.

Det förhåller sig således så att genom magnetisk eller eterisk strålning kunna nervösa eller psykiska sjukdomar uppkomma hos personer, som äro överkänsliga för vissa sorts strålningar. Det gäller således inte bara såsom i anförda fall katter. Det kan gälla vissa födoämnen, tyger m. m. vissa mediciner, vissa vaccinerings. Denna känslighet kan även vara ett släktarv. Dessa strålningar äro i allmänhet föga åtkomliga för mekaniska instrument, men det visar sig ibland att människan är ett känsligare instrument än något annat, även om den nutida vetenskapen tycks ha svårt att kunna fatta det.

Dylika fenomen undersöktes för hundra år sedan i stor omfattning av greve Reichenbach i Österrike genom att uppsöka och experimentera med dylika känsliga personer. I flera skrifter redogjorde han för resultatet av sina undersökningar. Inom den fullärda världen blevo hans vetenskapliga avhandlingar i allmänhet förnekade och förhånade. I synnerhet gjorde han omfattande undersökningar med slagrutan. Numera förnekas denna endast av okunniga professorer och deras okritiska eftersägare. Så att numera är det inte slagrutan, som är det mest märkvärdiga, utan förnekelsen av densamma.

För att nu åter tala om känsligheten för katter, så tar den sig inte alltid uttryck i astma. Den kan även ha andra yttringar såsom rysningar, allmänt illamående, psykisk depression. En man, som hade denna känslighet, vågade inte umgås med människor hur som helst av fruktan, att om han kom in i ett hus, det skulle finnas en katt därinne. En gång, när han var bortbjuden, gav han beskedet att han kunde inte infinna sig emedan de hade katt. Man försäkrade, att katten skulle skaffas undan, vilket man trodde sig ha gjort omsorgsfullt. Men när mannen trädde inom dörren i salen, så inträdde det välkända obehaget och han försäkrade att det fanns en katt därinne. Man bedyrade motsatsen, men mannen vägrade att gå in förr än man skaffat ut katten. Vid närmare undersökning befanns, att en kattunge hade haft tillfälle att smyga sig in bakom pianot. — Man kan äga överkänslighet även gent emot vissa

människor, även om man inte precis får astma eller svimmar. Men det är en annan historia, som också ligger på strålningens område, varom är närmare skrivet, t. ex. i "Den eteriska strålningen" (Litteraturförlaget).

Ett meddelande genom medium

En ung kvinna från Sverige var på besök i London. En väninna ville att hon skulle följa henne till Crystal Palace, där en spiritistisk seance skulle hållas. Den svenska kvinnan vägrade att följa med, "Jag tror inte alls på det där", sade hon. Men till slut följde hon motvilligt med.

När de kommo in, sade mediet, en man, att den och den kvinnan, som var från ett annat land, hade ett budskap. — "Jag tror inte på det där", sade hon. — "Tyyst, jag har ett budskap till Er." Till slut gav hon med sig och tog emot det. — "Det är en ung man, han heter Walter, han har gått bort och han ber Er, att Ni skall hälsa till hans mor, att hon skall inte sörja — ty han är så lycklig där han är." — "Jag känner ingen Walter", sade hon. — "Jo, det är en bekant till Er, som gick mycket på vatten" (han var flottare). — "Nej, det där tror jag inte på", sade hon.

Kort därpå fick hon emellertid ett brev hemifrån att en bekant gosse, Walter, hade dött i lunginflammation, och att modern sörjde honom svårt. — Kvinnan i London kunde nu meddela budskapet och hälsningen till modern, som därigenom blev mycket tröstad.

Den svenska kvinnan blev sedan gift i Sverige med en präst. Denne förklarade kategoriskt: "Det var tankeöverföring." Ja, visst var det så. Men var den från Walter eller från vem eljes och på vad sätt? Om de döda leva — och det tror ju vi präster — då är det väl enklast att förklara tankeöverföringen från den som gått bort. Eljes, var god och sök räkna ut möjligheten av sådan överföring på annat vis både vid denna och alla andra mediumatiska meddelanden. Att tankeöverföring från här i världen levande förekommer i en del fall, är otvivelaktigt, men i andra fall synes den utvägen endast vara ett förtvivlat försök att komma från den enda möjliga förklaringen.

V. Vallberg.

Ni har frimärken

hemma, men Ni har inte tid att gå till posten och sätta in 2 kronor på Litteraturförlagets postgiro 5 29 99. Skicka oss då gärna frimärkena så får Ni SEKLET för 1956. Ni kan få årgång 1954 för 1 kr. och 1955 för 2 kr. genom samma betalningssätt. Huvudsaken att vi får slantarna — och Ni tidningen. SEKLET — den lilla tidningen som ger så mycket.

Parapsykologi

Människosjäl

Under de sista årtiodena har uppstått en vetenskap, som kallar sig psykologi, d. v. s. läran om själen. Med själ menas i denna vetenskap ungefär detsamma som centra för nervreaktioner, således rent kroppsliga yttringar. Emellertid kom en man, som visade att nervreaktioner redan i den tidiga barndomen kunde vara bestämmande för beteendemönstret under kommande tider. Hans namn var *Freud*. Ville man därför finna förklaringar till psykiska företeelser, så skulle man söka sig tillbaka till ursprungskällorna i det förgångna, ända till barndomen. I barndomen finner man människans primitiva början, där hon utgår från sin djuriska härstamning, hennes sexuella drifter. Där är själslivets rot. Så märklig var denna upptäckt, att denna sida av människoforskning blev kallad "djuppsykologi".

Denna lära om "själen" vet således icke av någon själ. Men annorlunda visste Han som sade: "Vad hjälper en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ."

Den kroppsliga människan har således en själ, och den andliga själen har en kropp. Kropp och själ har ingått ett intimt förbund såsom ett uttryck för den personliga människan. Människan såsom subjekt skall råda över sig själv. Förlorar hon det personliga medvetandet, så har hon förlorat sin själ. Det personliga medvetandet innefattar samvete och gudsmedvetande. Att förlora samvetsmedvetandet och gudsmedvetandet är således att förlora sin själ. Därmed är dock själen såsom substans icke förlorad. Själens lever, men den lever icke i Gud, som är livets källa och kraft. Själens liv rör sig då i mörkret.

Kroppen är förgänglig, men själen oförgänglig. Om själen är oförgänglig, var har den då sin början? Själens har sin början i Gud. Den kan inte ha sin början i materien, ty då vore den förgänglig med materien. Så lära dock de själens dödgärvare, som binda själen vid kroppen på kyrkogården eller askan i dödsurnan. För Jesus var det själen, som var människan. Kroppen var således en tillfällig form såsom stjälnens verktyg i den materiella tillfälliga tillvaron. Någon dogm har Jesus icke uttalat varken där eller annorstädes, men tydligen är det själen, som är den egentliga människan. Hur blev själen till? Männe det är kroppen, som skapar själen? Viktor Rydberg skrev en gång en skrift "Om människans förut-tillvaro", i vilken han erinrar om att enligt tillräckliga historiska vittnesbörd var tron på människans förut-tillvaro allmän bland judarna på Jesu tid. I Biskop Beckmans motskrift bestrides ej detta förhållande, men erännes att frågan om människans förut-tillvaro "har städse inom kyrkan betraktats såsom en öppen fråga". Alltså bör man kunna anse att trosfrihet på denna punkt

bör förekomma inom de kristna samfunden utan några häftiga trosstrider. Frågan är i hela dess omfattning behandlad av mig i skriften "Kan människan äga förut-tillvaro?", som även behandlar prof. Cassels bok "Den odelbara människan".

Fläcken sitter inuti

Efter en dansk kyrklig tidning återge vi följande:

"En fin bil stod på gatan. En man stod utanför och putsade främre rutan. Han gned och gned, men det var en fläck, som det var stört omöjligt att få bort.

En bekant kom och gick förbi, men stannade och när han sett på honom en stund, så sade han med ett leende: "Kära du, märker du inte att fläcken sitter på innersidan."

Man behöver inte säga, att bilisten blev tämligen snopen över sitt misstag. — Men är det inte så, att många av oss tro, att fläckarna sitta utvändigt, i synnerhet hos andra människor, och vi gnor för att få bort dem. Men felet sitter ofta inuti oss själva.

En kort

tydning

av Er handstil sändes mot dubbelt porto

H. GISSELMAN, ÖSTAVALL.

Titta här!

Fredenholm, Axel:

SA HAR JAG HÖRT.

En bok om levnadsvisdom överflödande rik på tankekorn, afarismer och levnadsregler. Österns visdom i modern dräkt! En bok som man läser om och om igen.

Pris kr. 4:—.

Lester, Reginald M:

ATT SÖKA DET HINSIDES.

En framstående londonjournalist beslutar sig för att undersöka spiritualismen. I trettio månaders tid arbetar han härpå. En ärlig, rättfram och fängslande bok där han bedömt bevismaterialet och lämnat en uppriktigt redogörelse för sina iakttagelser föreligger nu.

Pris kr. 12:—.

Rudin, V.:

BLICKAR IN I EVIGHETEN.

Prof. Rudin var en andens storman med oerhörda kunskaper, på sin tid ansedd som vårt lands främste predikant. Han var också mystiker. Här berättar han om *Johann Friedrich Oberlins* blickar in i andarnas värld och hans karta över de sju sfärerna, eller anderikena dit de här avsomnade komma och beskriver förhållandena där. Som slutord till ett företal till boken skriver V. Vallberg: "Må nu Rudins varma, helgade, kärleksfulla stämma ljuda till många..."

Pris kr. 3: 75.

LITTERATURFÖRLAGET.

Arbete och vila

Det blev ett intervall i den tyska litteraturen under de sista krigsåren och de närmaste åren därefter. Schweiz hade övertagit den tyska litteraturproduktionen, som ej heller uppvisade synnerligt mycket nytt. Ett område där den tyska litteraturen flödat mer än annorstädes, var på det filosofiska området. Filosofisk litteratur och därmed även filosofiskt tänkande hade under de sista årtionena före det sista kriget uppvägt eller snarare övervägt alla de andra språkens litteratur på området. En övervägande tendens däruti kan betecknas som ett panteistiskt ödestänkande. Nämnas må framför andra *Osw. Spenglers* "Der Untergang des Abendlandes". (Västerlandets undergång).

Att plåna ut en nationell egenart tycks icke vara möjligt, så länge det finns en, om också undertryckt, möjlighet till nationell självbestämelse. Det tyska filosofiska tänkandet tycks åter resa sitt huvud, om också under nya former, att döma av den litteratur, som åter ser dagen. Det ligger väl både i folksjälens och i språkets natur att så skall vara. Ty språkets karaktär bestämmer på sitt sätt över tänkandet liksom tänkandet över språket.

Framför mig ligger några verk av filosofen *Josef Pieper*. Särskilt fästa vi oss vid en skrift som bär titeln "Musse und Kult" (Kösel-Verlag, München). Det är inget digert verk, som man annars är van vid, utan ett ganska anspråkslöst häfte bland de sexton verk, som författaren utgivit. Vad som särskilt utmärker denna filosofiska framställning är att den går tillbaka till medeltidens högkultur, som utmärktes av en rad djupsinniga och självständiga tänkare, mystiker och skolastiker. Det förnämsta namnet är *Thomas ab Aquino*. Den filosofiska riktning, som ansluter sig till denne, brukar kallas *thomismen*. Denna tankeriktning framträder i vår tid såväl inom den katolska som inom den evangeliska världen. Man kan karaktärisera den som en andlig realitetsfilosofi. Dess motsats som det abstrakta teoretiska tänkandet.

Den ovannämnda skriften upptager undersökningen om arbete och vila i deras inbördes förhållande. Författaren betonar den överdrivna accentuering ordet "arbete" och även ordet "arbetare" fått i vår tids kultur. Gent emot ordet arbete kan man sätta ordet sysslolöshet, ett ord som saknar kvalitet. Där ha vi icke det rätta ordet eller det rätta tillståndet. Det måste vara ett tillstånd med på samma gång positivt innehåll och på samma gång komplement och motsatsförhållanden till det ensidiga ordet "arbete" och dess ensidiga innehåll. Att människorna skola stängas inne i femårsplaner som sociala subjekt som deras högsta uppgift är omänskligt. Det är ett brott mot människans natur. Motsatsen till arbete var i medeltidspsykologien ett ord, som vi snarast kunna översätta med dådlöshet (*acedia*).

Men det betyder mycket mer. Det betyder att människan av andlig lättja försummar sin bestämelse. Hon kan vara och är snarast rastlöst sysselsatt, men hon är likväl lat. Hon arbetar, men hennes liv saknar värde. Hon värderar inte sig själv. Människan måste finna sitt egenvärde.

"Ur den inre förvändheten fram-springer trögheten, som i sig innefattar bland andra förvändheter även den inre rastlösheten och ro-lösheten. Ro kan blott finnas, om människan blir ett med sig själv, om hon är samstämmig med sig själv. Men *acedias* väsen är just detta att människan icke är överensstämmande med sig själv."

"Tröghet och sysslolöshet motsvara varandra, men 'ro' (vila, vederkvickelse) motsäger dem båda." — "Ro och vila är hållningen hos den mottagande förnimmelsen, det skådande, kontemplativa försjukandet i varandet, den inre överksamheten, tigandet."

"Men hur skall det vara möjligt att bevara eller t. o. m. återerövra en plats för stillheten, inte bara som en söndagsvila utan som ett livsrum för sannt, helhjärtat människovärde, för frihet och äkta bildning, för samklang med värden som en helhet?" Skall det m. a. o. vara möjligt att rädda människan från att helt och hållet bli funktionär, "arbetare" och inget annat. — Här gäller det att bevara mycket av det som vi ärvt alltifrån forntiden till nu. Vi måste äga och bevara vad som inneslutes i vördnad, högtid, mystik, kontakt med det högre osynliga. Detta ernås till sist högst i den religiösa kulturen. Redan Platon hade inom hedendomen framfört denna betydelse. För att komma fram till detta behövs fyllande erfordras självbesinning, upplåtelse av människoandens innersta väsen, som kan uttryckas med Augustinus bekanta ord: "Du har skapat oss till dig och vårt hjärta är oroligt till dess det finner vila i dig."

Vivos Voco.

Lyckan för en man som jag är ej larm och lusteldslågor, icke färd på vårens vågor. Det är tålmod och lugn, lite lugn åt tankesvärmen och en saga vid en ugn.

Bo Bergman.

Det är på sanning, rättvisa och godhet vi skola inrikta vår möda, och vi skola icke bekymra oss om lyckan men njuta den som en levande atmosfär och en tjugande dager över tingen, när den tillfaller oss.

Bertil Malmberg.

Den som inte kan glädja sig åt nuets enkla och vardagliga ting, som vi alltid ha omkring oss; den som ständigt är sysselsatt med att kallkylera för morgondagen, hos honom kommer lyckan aldrig att slå sig ned.

Alf Ahlberg.

Citat ur "ORD OM LYCKA"

HOPPA PÅ GRÖNA LINJEN

ändstation:

Hälsa och livsglädje

Arbetsmateriel: Livsvilja och

ÖRTAGUBBENS

25 UNDERBARA LÄKEÖRTER

Innehåller ett urval av de lättast åtkomliga läkeörterna ur vår flora. Dessa finnas även i hälsokostaffärerna. En kopp té på någon eller några av dessa dagligen kan göra underverk. — Läs själv vad många läkare och vetenskapsmän säga om örternas förmåga att bota, eller förhindra sjukdom.

Pris 4:— kr.

GRÖNA KOKBOKEN

av Vera Lindgren

För dem som vill tillaga närande och vitaminrika grönsaksrätter är denna bok en ovärderlig tillgång. En del påstår att den är den främsta som utkommit i vårt land.

Pris kr. 3: 75.

RAKOSTRÄTTER

av Charlotte Johnsson.

En utomordentlig iderikedom och massor av uppslag för sammansättning av rätter av råkost så att måltiden blir både en ögon- och smakfröjd, gives oss här. Dessutom förslag till sammansättning av måltider i helg och söcken.

Boken har varit slut i över ett år, men vi ha lyckats återköpa ett parti som nu erbjuds våra läsare — så långt det räcker.

Pris kr. 3: 75.

BLIV DIN EGEN LÄKARE

av V. Vallberg.

Ger en hel del sjukdomsbeskrivningar och anvisar bl. a. homeopatiska medel för botande, därutöver innehåller boken även andra råd för bibehållande eller återfående av hälsan.

Pris 7:— kr.

KONSTEN ATT VARA

RAKOSTARE

av Dan Aberg.

Är det en konst att vara råkostare? Kanske. Are Waerland brukade säga, att det inte finns några sjukdomar — bara livsföringsfel. Det är dessa som förf. tar itu med i denna bok och ger anvisningar att komma tillrätta med dem.

Naturen visar vägen till hälsa och livsglädje — genom dessa böcker från

LITTERATURFÖRLAGET

Vår avdelning för **Hälsöörter** erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Till priserna tillkommer porto för postpaket.

Haqvimistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4: 25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4: 25

Misteldragéer:

Vid nervös hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Vetegroddragéer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistillitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

Vitamina med malt.

Energigivande, lättsmält uppbyggnadsnäring. Stor burk. 5: 50

Jo-Ko-Youghurt:

Youghurtkoncentrat för rätt tarmflora. liten flaska 3: 70, stor 7: 25

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress